

SPRAWOZDANIE METODY NUMERYCZNE

LABORATORIUM NR 2

Aleksandra Krzemińska,
Informatyka Stosowana II rok WFiIS, I stopień,
rok 2021

WSTĘP TEORETYCZNY

Jedną z metod rozwiązywania układu równań liniowych jest wykorzystana na zajęciach laboratoryjnych metoda rozkładu LU (z angielskiego od 'lower' – dolna i 'upper' – górna). Przyjmijmy następującą macierz:

$$A = \begin{bmatrix} a_{1,1} & \cdots & a_{1,n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n,1} & \cdots & a_{n,n} \end{bmatrix}$$

wówczas wyznaczyć można jej macierz L i U , gdzie $A = LU$, które kreują się jak poniżej:

$$L = \begin{bmatrix} 1 & \cdots & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ l_{1,n} & \cdots & 1 \end{bmatrix}, \quad U = \begin{bmatrix} u_{1,1} & \cdots & u_{1,n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & \cdots & u_{n,n} \end{bmatrix}$$

Taki rozkład ułatwia nam obliczenia w związku z tym, iż otrzymujemy dwie macierze trójkątne: L - z jedynkami na przekątnej głównej i U - tak, aby $A = LU$. Dzięki temu równanie $AX = B$ możemy zastąpić $LUX = B$. Następnie możemy rozbić to równanie na dwa - $LY = B$ i $UX = Y$, gdzie zarówno wektor X jak i Y otrzymujemy natychmiast korzystając z właściwości rozwiązywania równań z macierzami trójkątnymi.

ZADANIE DO WYKONANIA

Zadaniem laboratoryjnym było znalezienie rozkładu LU dla macierzy A , gdzie $a_{i,j} = \frac{1}{i+j+\delta}$ i $\delta = 2$, wyznaczyć wyznacznik dla zadanej macierzy A , znaleźć jej macierz odwrotną A^{-1} , iloczyn macierzy A i A^{-1} oraz znaleźć współczynnik uwarunkowania macierzy.

METODA

Rozkład LU można obliczyć przy użyciu procedury `gsl_linalg_LU_decomp` z biblioteki GSL, która przyjmowała wcześniej zainicjowaną (zgodnie z warunkami zadania) macierz A , wektor permutacji, który także zainicjowany został przez procedurę `gsl_permutation_calloc` z biblioteki GSL, i zmienną `signum(int)` - określającą parzystość liczby permutacji. Procedura wynikowo zastępuje macierz A jej rozkładem LU.

Korzystając z twierdzenia Cauchy'ego, że $\det(AB) = \det(A) * \det(B)$, można od razu wyliczyć wyznacznik dla podanej macierzy A : wiedząc, że $\det(L) = 1$, a $\det(U)$ to iloczyn wyrazów tej macierzy na głównej przekątnej, to $\det(A) = \det(LU) = \det(L)*\det(U) = 1*\det(U) = \det(U)$.

Biblioteka GSL oferuje także procedurę obliczającą macierz odwrotną: `gsl_linalg_LU_solve`, wykorzystując 4 układy równań z wektorami wyrazów wolnych - procedura przyjmuje macierz A , wektor wyrazów wolnych i wektor rozwiązań.

Iloczyn macierzy A i A^{-1} obliczany był według poniższego algorytmu:

```
for (i=0; i<=n; i++){
    for (j=0; j<=n; j++){
        C[i][j]=0.; //zerujemy komorke w ktorej zapiszemy wartosc
        for (k=0; k<=n; k++)C[i][j]+=A[i][k]*B[k][j]; //iloczyn skalarny
    }
}
```

Jak wiadomo $\mathbf{A} \cdot \mathbf{A}^{-1} = \mathbf{I}$ (macierz jednostkowa) – co za tym idzie – w tym podpunkcie można wysunąć hipotezę, że wynik uzyskany na laboratoriach także będzie macierzą jednostkową.

Wskaźnik uwarunkowania macierzy *cond* zależy bezpośrednio od wartościami maksymalnych w macierzach dla których liczony jest wskaźnik. Pozwala on na oszacowanie dokładności otrzymywanych wyników. W przypadku powyższego zadania:

$$cond = \|\mathbf{A}\|_{\alpha, \beta} * \|\mathbf{A}^{-1}\|_{\alpha, \beta}, \quad \text{gdzie } \|\mathbf{A}\|_{\alpha, \beta} = \max_{1 \leq i, j \leq n} |a_{i,j}|$$

WYNIKI

Po implementacji macierz $\mathbf{A}$ uzyskała następującą postać:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 0.5 & 0.333333 & 0.25 & 0.2 \\ 0.333333 & 0.25 & 0.2 & 0.166667 \\ 0.25 & 0.2 & 0.166667 & 0.142857 \\ 0.2 & 0.166667 & 0.142857 & 0.125 \end{pmatrix}$$

Macierze $\mathbf{L}$ i $\mathbf{U}$, po użyciu procedury *gsl_linalg_LU_decomp* dla powyższej macierzy $\mathbf{A}$, kreują się jak następuje:

$$\mathbf{L} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0.5 & 1 & 0 & 0 \\ 0.666667 & 0.833333 & 1 & 0 \\ 0.4 & 1 & -0.857143 & 1 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{U} = \begin{pmatrix} 0.5 & 0.333333 & 0.25 & 0.2 \\ 0 & 0.0333333 & 0.0416667 & 0.0428571 \\ 0 & 0 & -0.00138889 & -0.00238095 \\ 0 & 0 & 0 & 0.000102041 \end{pmatrix}.$$

Wyznacznik macierzy $\mathbf{A}$ wyniósł: $\det(\mathbf{A}) = 2.36206\text{e-}09$, a jej macierz odwrotna $\mathbf{A}^{-1}$:

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{pmatrix} 200 & -1200 & 2100 & -1120 \\ -1200 & 8100 & -15120 & 8400 \\ 2100 & -15120 & 29400 & -16800 \\ -1120 & 8400 & -16800 & 9800 \end{pmatrix}$$

Wynik iloczynu $\mathbf{A}\mathbf{A}^{-1}$:

$$\mathbf{A}\mathbf{A}^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & -2.27374\text{e-}13 & 0 & 0 \\ -2.84217\text{e-}14 & 1 & 4.54747\text{e-}13 & 0 \\ 0 & -2.27374\text{e-}13 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Wskaźnik uwarunkowania macierzy dla macierzy $\mathbf{A}$ i $\mathbf{A}^{-1}$ jest równy 14700.00

WNIOSKI

Rozkład LU jest szybką i prostą metodą liczenia układów równań z macierzami. Metoda ta znacznie ułatwia też liczenie wyznacznika macierzy, gdyż sprowadza się do obliczenia trywialnego problemu - liczenia wyznacznika macierzy trójkątnej.

Wynik ilorazu $\mathbf{A}$ i $\mathbf{A}^{-1}$ (macierzy odwrotnej $\mathbf{A}$) dał wynik bliski macierzy $\mathbf{I}$ (jednostkowej), jednak wynik nie jest dokładny. Jest to spowodowane wysokim wskaźnikiem uwarunkowania, z czego wynika, iż problem w zadaniu jest źle uwarunkowany - im większy wskaźnik uwarunkowania tym bardziej niestabilny wynik jest otrzymywany. W bieżącym przypadku, wskaźnik o wartości 14700.00 powoduje niedokładność w wynikach oraz niestabilność wyników - nawet drobna zmiana we współczynnikach którejs z macierzy spowoduje znaczące zmiany w kolejnych krokach obliczeniowych.